

פ ר ט י כ ל ס.ס.י/2

מישיבת ועדת הכלכלה שנתקיימה ביום ב'
י"ב בשבט תש"י (30.1.1950)
בשעה 11.30

חברי הועדה:

נוכחים:

א. חוסי - היו"ר
א. פרמינגר
ד"ר פרדר
ד"ר פ. ברנשטיין
א. בהיר
מ. ארם
א. ציזלינג
ס. לביא

מוזמנים:

מר שפיר - מטעם מסרד האוצר.
מר פורסטר - יועץ מספטי
מר זילביגר - יועץ מספטי
מר מינץ - יועץ מספטי (מסרד התחבורה).

- סדר-היום:
1. חוק הסיס (תיקון) תש"י - 1949.
 2. חוק רשות הפיתוח, תש"י - 1949.
 3. שונות.

היו"ר א. חוסי:

כפי שזכור לחברי הועדה, היה שיח וסיג

עם חבר הכנסת פרמינגר בנוגע לתוספת

בחוק הסיס. לאחר בירורים עם שר התחבורה ועם היועצים המספטיים הוכנסו הסנויים הבאים: הוכנס סעיף נוסף ביחס לבעלות על סדות התעופה, שהיא תמצא בידי המדינה (סעיף 2 סעיף קטן ג'). כמו"כ שונתה ההגדרה מה זה סדה תעופה (סעיף ח' סעיף קטן 8'). בסעיף זה מדובר בקטר להמראת אוירונים ונחיתתם. בקטר עם זה, אני רוצה להפנות את תשומת לב הועדה כי בישיבה הקודמת נתעוררה השאלה של בעלות על הקרקע, והוחלט שאין זה חשוב מיהו בעל הקרקע, אלא חשוב שהנהלת סדה התעופה בעצמו תהיה בידי המדינה. כמו"כ נמחקו הסעיפים 6, 8 (א' ב') ו-9 שנגעו בטאלת הרשיון לסדה תעופה. סעיפים אלה נמחקו מאחר שכל סדות התעופה יהיו בידי המדינה. כן נמחק סעיף 22 (א) הקובע את הסיכונים הבריטיים על האוירונים.

אני מניח שאין התנגדות לסנויים שהוכנסו

ואנו יכולים להעביר את החוק לכנסת. אם אין ערעורים - נביא את החוק בפני הכנסת לדיון.

אני מציע לעבור עכשיו להמסך הדיון

בחוק רשות הפיתוח. אנו עומדים בסעיף 3 סעיף קטן 5.

חוק רשות הפיתוח תש"י - 1949.

א. ציזלינג:

לסדר: ההצעות שאני הכנסתי, לפי תכנון

והגיונון קודמות לסעיפים הנידונים, ואני

מבקש לדון עליהן לראשונה.

היו"ר א. חוסי:

בסעיף 3 עברנו כבר על סעיפי המסנה

1, 2, 3. על סעיף מסנה 4 פסחנו והסארנו

אותו לסוף הדיון. לפיכך אנו נמסין עתה בדיון על סעיף מסנה 5 של

סעיף 3.

א. ציזלינג:

ברצוני להזכיר שבסעיף 2, פרט לפסקא א'

רטובה הסתייגות שלי, אבל ההסתייגות

תלויה בכך באם "ועדת הכלכלה" תכנס/בחוק או בתקנות.

לסעיף 3 (1): אני מבין שאתם קוסרים

את סעיף הזה עם סעיף 4. ואני רוצה להוסיף לסעיף 3 (1) את המלים

הבאות: "ובלבד שכל חליפין בנכסים יהיה עפ"י החלטת מועצת הפיתוח בכל

מקרה ומקרה". ברור שאם מותר לקנות נכס, ואני אכניס את ההסתייגות

שלי גם ביחס למכירה, אבל אם גם אטור יהיה לסכור - הרי החליפין

הוא אחד מדרכי המכירה. ולדעתי גם ביחס לחליפין אי אפשר להסאיר את

ההחלטה בידי המנהל או בידי ההנהלה בלבד, אלא יש להעביר את

ההחלטה בענינים אלה לידי המועצה. אם אתם תחליטו שלא תהיה מועצת

פיתוח, אזי יש למנות ועדה שתספל בדבר, טוט חסיבות הענין.

מר ספרי:

מי שטסכים למכירה איננו יכול להתנגד

לחליפין. אם תהיה מועצת פיתוח או לא -

זוהי שאלה לחוד.

ד"ר ביינסטיין: לפי הצעת סר ציזלינג המועצה היא
הסחליטה. אנו מדברים רק על מועצה מייצגת.
גם אם נקבל את הפרינציפ של מועצה, הרי לא ייתכן שלל מקרה של
חליפין יובא בפני המועצה. באם כבר נסכים לעשות חליפין - אי אפשר
לקטור את הנהלת רשות הפיתוח עם המועצה.

היו"ר א. חוסי: לא הטנהל בלבד מחליט, אלא כל הרשות
מחליטה במקרים כאלה.

א. ציזלינג: ענין החליפין הוא אחד מהדברים שבאמצעותו
יכולה להיות גם מכירה, כי צורות ההחלפה
הן שונות. אני, עכ"פ, יוצא מתוך מגמה של הלאמה, ולא של מכירה.

א. בהיר: לדעתי יש הבדל יסודי בין חליפין לבין
מכירה. מכירה זו היא הוצאת נכס מרשות
הכלל, בו בזמן שלא כן הדבר ביחס לחליפין. אינני מניח שרשות הפיתוח
תחליף נכס רב ערך בנכס פחות ערך. רשות הפיתוח מורכבת מ-7 חברים
ובאי-כח הקרן-הקיימת קרן-היסוד וכו', והם בודאי יסקלו כל ענין של
חליפין. אנו יכולים להספיק בכך שבענין של חליפין נוסיף את
המלים: "לפי החלטת רשות הפיתוח".

א. ציזלינג: אני רוצה להסביר את הצעתי:
לא תמיד אפשר להחליף סווי בסווי. אי
אפשר להחליף מחצבים באדמה כפרית, או אדמה בעיר באדמה בכפר,
מתוך הנחה שהכפר צריך להיות מולאם, והעיר לא. אני אינני יוסיף
סכך שסוסד איזו שהוא יעבד פעולה אדמיניסטרטיבית, למרות שעפ"י רוב
הביורוקרטיה היא לא במוסדות הצבוריים, אלא במנגנון. לפיכך אין
להטיל על מנגנון צבורי שהוא ישמש גורם מעכב. כוונתי היא לשמור
על אותן המגמות שיש בהן מגמות של הלאמה בכל ענפי היסוד של הכלכלה
בארץ. ולכן אני מציע, שמבקרה של החלפה, צריכה להיות החלטה של
המועצה.

היו"ר א. חושי: החוק אומר שרשות הפיתוח מחליטה ולא הסנהל. אנו זוכרים, שרשות הפיתוח היא כמו מוסד צנור, אבל חבר הכנסת ציזלינג אינו מסתפק ברשות הפיתוח בלבד, אלא בסועצה, או במקרה אחר, בוועדת הכלכלה.

ד"ר פרדר: אני רוצה לשאול את מר ציזלינג שאלה פרקטית. האם הוא חושב שמישהו יחליף 100 דונם בעיר תמורת 100 דונם בכפר? ואם, נניח, ישנן החלפות קטנות, האם כל מקרה כזה צריך להיות מאושר ע"י הסועצה? הרי אנו אומרים שהסועצה הזו תתכנס רק פעם אחת בחדש!

א. ציזלינג: אני מתכוון להחלפה גדולה, אולם אינני יודע כיצד מסבירים זאת בחוק.

ד"ר פרדר: אני מרשה לעצמי לומר שבנקודה הזאת לא הצלחת.

ד"ר פ. ברנשטיין: אני יכל לעזור למר ציזלינג, למרות שאינני פעונין בזאת. כאן אפשר להבדיל בין החלפות בתוך השטח של רשות הפיתוח, לבין החלפות של קרקעות שלא בידי רשות הפיתוח. אם למשל תאיה החלפה בין קרקע פרטית, לבין קרקע השייכת לרשות הפיתוח - על מקרה כזה יכולה לחול ההצעה של מר ציזלינג, למרות שאני אינני מסכים לזה.

היו"ר א. חושי: לפנינו שתי הצעות עקרוניות:
(1) רשות הפיתוח היא המחליטה;
(2) הצעת א. ציזלינג: הסועצה מחליטה.

א. ציזלינג: אני מקבל את הצעתו של מר ברנשטיין.

היו"ר א. חושי: המתייגויות:

(1) ס. ארם - לסעיף 3 (1): להוסיף את

המלים: ובלבד שכל חליפין בנכסים הא
עפ"י החלטת סועצת הפיתוח בכל מקרה ומקרה.

(2) הסתייגות לד"ר ברנשטיין לסעיף 3(2):

(להוציא שורה של סלים).

לסעיף 3 (3) - אין הסתייגויות.

לסעיף 3 (4) - דוחים את הדיון בסעיף זה לסוף הדיון.

סעיף 3 (5):

היו"ר א. חושי: כבר התנהל בוועדה דיון עם רשות הפיתוח

יכולה להעביר לתקציב שלה את העדבויות.

רוב חברי הוועדה היו בדעה שאם רשות הפיתוח מעבירה לתקציב שלה -

היא חייבת להביא את הענין בפני ועדת הכלכלה.

ד"ר פרדר: לדעתי יש להנטיח שתי נקודות: (א) יש

להנטיח את חופש העבודה היום יומית

של רשות הפיתוח; (ב) ע"י הסעיף הזה יש אולי אפשרות להוציא

כספים של המדינה בלי אישור מצד הכנסת. אני מניח שאם ישנה

התחייבות - המדינה מוכרחה לטלם.

היו"ר א. חושי: על זאת דובר כבר בישיבה הקודמת ונדמה

לי שהיתה הצעה, כי היתוך המספטי יביא

לנו נוסח מתוקן בענין זה.

מר זילביגר: ביחס לתקציבה של רשות הפיתוח לא הצלחתי
היועץ המספטי.

עוד לטוחח עם שר האוצר, אבל דברתי עם

שר המספטים, והאעתבו היא: תקציבה של רשות הפיתוח יקבע עפ"י

חוק של הכנסת, או שתקציב רשות הפיתוח ישולב בתוך הטסגרת הכללית

של תקציב המדינה.

א. בהיר: כיצד נקבע עכשיו התקציב של האפוטרופוס ?

מר שפריר: לפי טום חוק. תקציב האפוטרופוס כולל

שלשה דברים:

- (1) אדמיניסטרציה;
(2) עבוד מסק מסויים (במקרה זה מסעיט);
(3) תיקון רכוש.

האפוסטרופוס איננו נזקק לתקציב המדינה. אני מבין שגם פה אפשר לקבוע את אותו הבסיס, ואני מתקשה לתאר כיצד יעובד התקציב של רשות הפיתוח, כי אין אנו מדברים פה על תקציב אדמיניסטרטיבי, אלא על תקציב של התחייבויות רשות הפיתוח - התחייבויות לגבי פעולות מסויימות, או שנאמר שכל פעולה של הוצאה ע"י רשות הפיתוח צריכה לבוא בפני ועדת הכלכלה. ז.א. ברגע שרשות הפיתוח תזקק לכספים מן המועץ - הדבר יוגא בפני ועדת הכלכלה. או שנאמר, שבמידה שרשות הפיתוח תזקק לכספי הממשלה - היא תקבל אותם מועדת הכספים. הנה, למשל, עתה אשרה ועדת הכספים סכום של 200 אלף ל"י לאפוסטרופוס בשביל אזורי תעסיה. בניה שרשות הפיתוח תקבל סכום של 5 מליון ל"י מועדת הכספים. האלה היא לפי איזה יסוד תקבע ההערכה, ומה היא צריכה להביא בפני ועדת הכספים?

היו"ר א. חוסי: לא נחזור לויכוח. ויכוח בטאלה זו

התקיים בישיבה הקודמת, וכל חברי

הועדה החליטו לבקש מהיועץ המשפטי לקטת הדברים שר האוצר ועם שר

המספטים. הוועדה מבקשת מהיועץ המשפטי להביא לנו מעיף מנוסח בענין

זה, ואנו נחליט אחר-כך אם המעיף מספק אותנו או לא.

סעיף 3, מעיף קטן 6:

א. ציזלינג: אינני יכול להבין כיצד לייסד עבודה

שיתופית. אינני מתנגד לזה, אבל אגודה

שיתופית נוסדת מתוך רצון שיתופי. אני מציע לתקן את הדבר.

החלטה: הוחלט להוסיף אחרי המלה "לייסד"

את המלים "לייזם ולעודד".

סעיף קטן 7:

מתי זה יכול לקרות?

מ. ארט:

מר ספריר: זה יכול לקרות אפילו למחרת הקמת
רשות הפיתוח. רשות הפיתוח תקבל
עליה, למשל, את הנאמנות של ביצוע פעולות האפוסטרופוס, ואז היא
תהיה "נאמן". לרשות הפיתוח יש זכות לשמט גם אפוסטרופוס.

מ. ארם: אני הייתי מציע לציין מתי זה יכול
לקרות.

סעיף קטן 8:

א. בהיר: אני מתנגד למלים: "ולקבוע את תנאי
שירותם". אני חושב שהמלים הן סיותרות.
רשות הפיתוח צריכה אמנם להעסיק סוכנים ופקידים, וביחס לפקידים
וח ועובדים, צריך להיות נוסח אחר מאשר ביחס לסוכנים.

מר זילביגר: זהו נוסח מקובל.

היו"ר אבא חוסי: היה פקפוק אם מותר לרשות הפיתוח לקבוע
תנאים אחרים מאשר בטמטלה. אולם הוסבר
לנו, שכאן יכול להיות מקרה של פועלים, ולאן זוקא פקידים. בסעיף
3, סעיף קטן 2, ישנם שורה של מפעלים שרשות הפיתוח רשאית לספל בהם,
אמנם ד"ר ברנשטיין מציע למחוק אותם. בכל המפעלים האלה יהיו מועסקים
אלפי פועלים, ולא רצינו להצמיד אותם לטמטלה, אלא לרשות הפיתוח.
לפיכך, נאמר כאן, שרשות הפיתוח רשאית לקבוע את תנאי שירותם.

א. ציזלינג: אם כן, מספיק לכתוב: להעסיק סוכנים
ופקידים. לשם מה בחוץ לכתוב: ולקבוע
את תנאי שירותם. לא כתוב למשל, שהמטלה זכאית להעסיק פקידים.

מר זילביגר: הדבר כתוב בחוקים ישנים של ממטלת המנדט.

סעיף קטן 9:

מר זילביגר: זוהי הוראת עזר, היא רק נותנת סמכות
לעשות דברים אחרים הקשורים בעבודתה של
רשות הפיתוח.

א. בהיר: אני מציע למחוק את המלה "אחר", ולהטאיר: "לעסות כל דבר הדרוש...".

החלטה: התיקון נתקבל.

סעיף קטן 10:

היו"ר אבא חוסי: פה מתעורר ספק ביחס למלה מסוכנת מאד "סותפות עם המדינה". הוסבר לנו ע"י טר האוצר שיש פה ענין של הסוואא, אבל לא סוכנעתי בנוגע לענין של סותפות עם המדינה. אני מציע למחוק את המלה "מדינה".

א. בהיר: נניח טרשות הפיתוח תחליט להקים מסילת-ברזל מבאר-שבע לאילת. דבר זה ייעשה מתוך סיתוף-פעולה עם משרד התחבורה.

א. ציזלינג: אני מבקש להוסיף את המלים "קרן-הקיימת-לישראל והסוכנות-היהודית" לפני המלים "רשויות מקומיות". אני מציע כמו-כן, למחוק את המלים "מדינה ומססלה", כי אין בזה כל טעם. אם המססלה תחליט לבנות מסילת-ברזל, אזי היא יכולה לשתף את רשות הפיתוח, אבל רשות הפיתוח אינה יכולה לשתף את המדינה. רשות הפיתוח היא זרוע של המססלה. ואין כל טעם לכתוב כאן מדינה ומססלה.

ד"ר ברנסטיין: כל המטרה של החוק הזה, היא ליצור בראש וראשונה, כתובת חדשה. לפיכך,

כלפי חוץ הדבר דוקא צריך להיות נפרד מהמססלה, מטום כך הייתי מטאיר את המלה "מדינה". דבר בלתי טוב הוא, טדוע כתוב מדינה ומססלה, כאילו אלה הם שני דברים נפרדים. אחת מטתי המלים האלה צריך למחוק, כי באופן קונסטיוציוני, אין הבדל ביניהן. על כל פנים, אחת מטתי המלים האלה יש צורך למחוק.

ס. ארס: לדעתי, הסטטוס הטוב ביותר הוא לכתוב: "עם מוסדות מדינה אחרים".

מר זילביגר: מבחינה טכפסית יש הכרח להפריד בין מדינה וממשלה, אודיש, בצדק, כי רשות הפיתוח ימנע זרוע של הממשלה, ואם כן, הרי לא היה צריך להביא בכלל את החוק הזה. כל החוק אינו בא אלא להדגיש שרשות הפיתוח היא גוף בנפרד מהמדינה והממשלה. אני הייתי מציע לכתוב "עם המדינה ומוסדותיה".

היו"ר אבא חושי: מדוע לא "עם מוסדות המדינה"?

מר זילביגר: כי בעלות הרכוש בארץ היא בידי המדינה, ואם יהיה צורך לעשות עסקים ברכוש זה - יהיה צורך לעשות עסקים עם בעל הרכוש, שהיא המדינה. החלטה: במקום הטלים "עם המדינה, הממשלה" הוחלט לכתוב "עם מוסדות המדינה", וכן הוחלט להוסיף אחרי הטלים הנ"ל את הטלים: "קרן-הקיימת-לישראל, והסוכנות-היהודית" לפי הצעת א. ציזלינג.

א. ציזלינג: לפני שנדון בסעיף 4, אני מציע לחזור לסעיף 3 סעיף משנה 4. יחסי לסעיף זה, מסתמך על ההחלטה שתייה לגבי סעיף 3 סעיף משנה 4. לסעיף 4 אין כל תיקון, אבל אם תקבל החלטה שיותר לסכור נכסים - אזי אתנגד לסעיף כולו. ז.א., יחסנו לסעיף 4, מותנה בתוצאות הבירור עם סעיף משנה 4 בסעיף 3. אם התיקון שלנו לסעיף משנה 4 לא יתקבל, נתנגד לסעיף 4 כולו.

א. בהיר: ענין הטכירה הרי קסוד גם עם מכירה לקרן-הקיימת-לישראל.

היו"ר א. חושי:

היות ולדעתי הצדק עם חבר הכנסת

ציזלינג, אני חושב שנוכל לדון בסעיף 4

רק לאחר שנגמור את הדיון בסעיף משנה 4 בסעיף 3.

אני מציע שנחזור כעת לסעיף 1 - פירושים.

אנו שמענו כבר את הסברתו של חבר הכנסת ציזלינג בענין זה.

מ. ארם: אני מציע שקודם כל נפרט את המלה "נכס"

ואח"כ נעבור לדון בהצעתו של חבר הכנסת

ציזלינג.

א. בהיר: אי אפשר לפרט כאן אם זוהי קרקע עירונית

או קרקע חקלאית?

מר זילביגר: אין הגדרה משפטית לקרקע עירונית או

לקרקע חקלאית. אפשר לסייג את הדבר ע"י

מסי הרכוש. יש מס רכוש חקלאי ויש מס רכוש עירוני. אזור בנין עדים,

למשלן כולל גם אדמה עירונית וגם אדמה חקלאית. לעומת זאת איזור

העיריות הוא מצומצם מדי.

היו"ר א. חושי: מטרת מר ציזלינג היא לפרט את המגמה

ואת התפקידים של רשות הפיתוח. השאלה היא

אם יש להכניס את זה בחוק ואם לא.

א. ציזלינג; ההגנה על הצעתי מתחזקת בעמדתה של הממשלה.

הממשלה הציעה הצעת חוק לעדוד השקעות

הון. בהצעת החוק היא קובעת את המטרות לסמך בא החוק הזה ומה הן

מטרותיו. אין זו דוגמה יחידה. הענין הוא נכבד מאד ויש לדעת למה

היא מתכוונת בהצעת החוק שלה. כשם שעשתה הממשלה בענין החוק לעדוד

השקעות הון, הרי למדתי ממנה את הדבר, ולפי אותו המבנה,

אני רוצה להכניס את הדברים האלה

גם לחוק רשות הפיתוח. אני פדטתי את הדבר ל-7 סעיפים במקום 3 סעיפים

שהיו בהצעת הממשלה. אני רק מבקש לתקן בסעיף 6 במקום המלה "הלאמה"

ל"מגמת הלאמה".

ד"ר ה. פרדר: אני מציע שמר ציזלינג לא ילמד דבר-מה

שלילי מן המטסלה. אני עוד לא למדתי

היטב את החוק לעידוד השקעות הון, אבל לפי דעתי, זו אינה שיטה מתאימה למסור בפירוטים או בהגדרות מהי המגמה של החוק. אני מציע לוותר על התעטולה בגדר של הגדרות.

היו"ר א. חוסי: נראה לי שבסעיף זה נחוץ לטמוע את שר

האוצר. ישנם פה סעיפים שאין עליהם חלוקי

דעות, אבל ישנם סעיפים שיט בהם חלוקי דעות חמורים בייחוד למה שנוגע להצעות ביחס למגמת הלאמה וכו'.

אני מציע שנזמין למחר את שר האוצר ויחד

אתו נדון על סעיף 4. כמו"כ עלינו לברר אתו גם את שאלות התקציב

לרשות הפיתוח. אני מציע לעת-עתה לדחות את הדיון, כדי שלא נאלץ להתווכח על אותו נושא פעמיים.

מ. ארם: אני מבין מצריך לטמוע את שר האוצר

אבל נדמה לי שמותר לחברי הועדה לטמוע

את הקטגוריה הזאת של החבר ציזלינג, שהיא בהחלט יכולה להתקבל על הדעת.

א. גהיר: ברצוני לנגוע בסעיף האחרון, סעיף 6.

המטסלה מציע ששר האוצר יהיה מסונה על

בצוע החוק הזה, שר ציזלינג מציע שראש המטסלה יהיה מסונה על בצוע החוק. אפשר לדעת מה הם הטעמים לכך?

א. ציזלינג: אני בכלל סובר שזהו ענין יסודי של

המדינה. אמנם אין תכנית איננה קטורה

בתקציב, אבל השאלה של רשות פיתוח קטורה לא רק בתקציב אלא בתכנון

כללי ופיתוח. אינני חושב שטוב יהיה הדבר אם שר האוצר יהיה מסונה

על עסקי הפיתוח. אינני מדבר על האים, אלא על התפקיד. לו היה

הענין נוגע לטח מסויים, חקלאות או נניח תעשייה וכו', היה מטפל

בזאת שר החקלאות, או שר התעשייה. אבל מכיון שהחוק הזה מחייב שטחים

רבים ורב גוויים, הנוגע לרכוש עצום של המדינה - הרכוז צריך

להיות בידי ראש הממשלה. אינני ניגש לענין מבחינה אישית, אלא מבחינה של תוכן. ביחוד לאחר שראש הממשלה ריכז בידו את התיאום הכלכלי, מטוט כך אני סבור שראש הממשלה יטפל גם בזאת. אני מפנה את תשומת לב חברי הועדה שבהצמתי מחקתי את הטלים "הוא רשאי להתקין תקנות בכל ענין הנוגע לביצוע". לדעתי אין פה ענין של תקנות. זה לא ענין של גיוס או של הסקעות הון, ולא של שאלונים. כאן יש לנו ענין של דרך פעולה ודרכי תיכנון. לא בכל החוקים כתוב שיטנה רשות להתקין תקנות ולדעתי הדבר הזה מיותר גם כאן, ביחוד טאחר שלדעתי צריך ראש הממשלה לטפל בדבר. על ראש הממשלה אנו מסילים תפקידי תיאום, ותכנון ולא תפקידים של תקנות.

היו"ר א. חוסי: לאחר שהיועץ המשפטי יביא לנו את הניסוח

הנכונים ביחס לוועדת הכלכלה, יתכן שתטעים

לענין התקנות, ויתכן שיהיה זה ברוח הדברים שנאמרו כאן, אשר לטר

האוצר, או ראש הממשלה - על זאת נצטרך להחליט כאן.

מר זילבינגר: ישנה החלטה עקרונית של הממשלה, שטר האוצר

ממונה על כל עניני הרכוש של המדינה.

אין זו הוראה חוקית מחייבת, אבל לפי הסדרים הפנימיים, כל נכסי המדינה

כפופים לטר האוצר.

היו"ר א. חוסי: החלטה זו אינה סותרת שהתכניות לרשות

הפיתוח יהיו בידי ראש הממשלה,

ד"ר פ. ברנסטיין: הניסוחים של מר צילינג הם נכונים,

אבל למעשה אין הבדל גדול אם טר האוצר

יתיעץ עם ראש הממשלה, או ראש הממשלה יתיעץ עם טר האוצר - אין הדבר

משנה בהרבה.

ס. לביא: כאותה הסבה שהחבר צילינג רוצה להוציא

את הכצוע פידי טר האוצר, הרי מאותה

הסבה אני רוצה להשאיר את הכצוע בידי טר האוצר. לדעתי טר האוצר

מצוי יותר בעניני הכספים ונמצא תחת לחץ מתמיד בעניני כספים, והיות

והוא נמצא תחת לחץ כזה, הוא יוכל באופן יותר יעיל להחליט על פעולות רשות הפיתוח.

היו"ר א. חוסי: ברצוני לומר כאן משהו לגמדי במאמר מוסגר, אני חושב שלממשלה חסר "שר כלכלה". יש סתירה בין שר-האוצר לבין שר-כלכלה ואני טוען בכמה מקומות שיש הכרח למנות שר לכלכלה.

ה ח ל ט ה

הוחלט לקבל את טעיה 6 כפי שהוצע. שר האוצר יהיה מסונה על בצוע חוק זה.

הסתייבות: א. ציזלינג:
"ראש הממשלה מסונה על בצוע חוק זה".

ס. ארם: לדעתי אפשר לקבל את ההצעה של שר א. חוסי ולהחליט שיש צורך למנות "שר כלכלה".

ד"ר פ. ברנשטיין: אני נגד רכוז כל עניני הכלכלה בידי שר האוצר, ואני חושב שלא טוב הדבר שכל הדברים האלה מתרכזים בידי שר האוצר.

היו"ר א. חוסי: אני מציע להפטיק עתה את הדיון בחוק זה, עד אשר נפגש עם שר האוצר ונדון יחד אתו ביחס לטעיה 4.

בהזדמנות זו אני רוצה להעלות טעיה אחר לסדר היום: אני נתקלתי עכשיו בבעיה חסורה מאד שאנו צריכים לדון עליה בוועדת הכלכלה, והיא בעית חומר חטרי גלם בנתי-החרסת. בידי נמצאים תזכירים מ-12 בנתי-חרסת טעוטרם להסגר תוך חודש ימים בגלל הסחסור בחטרי גלם. יש לי הרגשה שיש קצת תוהו ובוהו בענין זה. אני רואה את הענין כחסור ביותר ואינני יודע אם בצבור הרחב ידוע הדבר. אתמול התקיימה ועידה של התאחדות בעלי התעשלה, נאמרו שם דברים חשובים מאד, אבל בענין זה כמעט שלא נאמר דבר, נראה

טיט טרחק לא רק בין המטטלה ואזרחיה, אלא גם בין התאחדות בעלי התעסיה ומעבייה, יש לי הרושם שבהתאחדות בעלי התעסיה אינם יודעים מה נעשה בתעסיה. היה לי לפני כמה ימים מו"ט עם פועלים ועם נותני עבודה באחד מבתי החרטת לכותנה, ולאחר שבאתי אתם לידי הסכם ביחס לעבודה, נאמר לי שהכל טוב ויפה, אבל חומר גלם יש להם רק ל-10 ימים בלבד. אותו הדבר קרה לי בבית חרטת למזון, ובבית חרטת לברזל. אני מוצא שהענין חסור מאד. לדעתי אנו צריכים לכנס ישיבה מיוחדת ונזמין אליה את שר האספקה והקצוב ואת שר האוצר. אני רואה את הבעיה הזו כרגע כדחופה ביותר, גם יותר דחופה מטאלות הפיתוח וטאלות עדוד הסקעות הון.

ס. ארם: אני תומך בהצעת א. חוסי, ואני רוצה

להוסיף שבאותה ישיבה נדון גם ביחס

לטוק השחור. ישנן ידיעות בענין זה ביחס לחמרי גלם וביחס לחמרי בנין. לדעתי ועדת הכלכלה חייבת לדון בזה.

ד"ר ה. פרדר: אני תומך בהצעת א. חושן אבל אני חושב

סבהזדמנות זו אנו צריכים להרחיב את

המסגרת של הדיונים. אני מציע שנדון על הדיספוזיציות של המפקחים, ועל התכניות בקטר עם זה. יחד עם הדיון על הנטחת חומר הגלם לתעסיה, אני מציע שיהיה דיון בנוגע לקניעת המחירים. אני מוצא לחובה לעודד את השאלה הזו כי אני מודאג ביחס לפרוצדורה.

ס. לביא: שמענו את הצעותיהם של א. חוסי, ס. ארם

וד"ר פרדר. ביחס לזאת אני רוצה להעיד

שמספר הטעות של ועדת הכלכלה איננו מספיק כדי לדון בכל השאלות האלה, ואני מציע שנבדיל את מספר הישיבות ואת מספר טעות תכורה כדי שהעבודה תהיה יעילה יותר.

היו"ר א. חוסי: מנחם בדר, יו"ר ועדת הכלכלה חזר

לעבודה. אני אסיים את עבודתי ביחס לאולם

החוקים שהתחלנו בהם, ובזאת אסיים את תפקידי כיו"ר. אינני רוצה לעבד

עתה תכנית לעבודה בעתיד, זאת נעשה יחד עם מנחם בדר.

ס. ארט: אנו קוראים עתה בעתונות על תכניות חדשות בקטר לצנע. אם הממשלה מבינה תכנית כזו, אני חושב שצריכים לדון עליה קודם-כל בוועדת הכלכלה ולא להעמיד אותנו אח"כ כמני עובדה סופתעת. אינני רוצה שיוצרו תקדים בענין זה.

ה ח ל ט ה:

הוחלט לקיים ישיבה נוספת ביום ג' 31.1.1950 בטעה 10.30. לישיבה זו יוזמן טר האספקה והקצוב, וטר האוצר. בישיבה זו יועלו השאלות ביחס לשוק השחור, תוסף חמרי הגלם בהעטיה וכו'.

הישיבה נועלה בטעה 13.00
=====